

Jak používat tento učební plán

Tento učební plán vznikl postupně jako podklad pro vyučování dětí v nedělní škole sboru Křesťanské společnosti Praha. Vzhledem k tomu má určitá specifika, na která bych ráda upozornila.

1. První neděle v měsíci jsou v našem sboru velké společné bohoslužby, ostatní neděle se scházíme v tzv. regionech. První lekce v měsíci jsou tedy koncipovány odlišně. Někdy jsou na přání týmu, který zajišťuje program pro děti na velkých bohoslužbách, bez předepsaného programu.
2. V rámci plánu jsou někdy ponechány volné „páté neděle“ v měsíci, které se tu tam objeví. Je možné na nich dohnat to, co se nestihlo, nebo dát prostor nějakému alternativnímu programu (např. hry venku, výtvarné dopoledne apod.)
3. V rámci plánu je jeden měsíc vyhrazen nějakému projektu (tzv. projektový měsíc). Zde je ponechána volnost jednotlivým regionům, jak tento projekt pojmu.
4. O prázdninách v našem sboru většinou neprobíhá běžná nedělní škola, pro letní měsíce tedy nejsou k dispozici žádné lekce.

Učební plán je celkem pětiletý a ROK VÍRY je jeho prvním ročníkem. Následují tyto ročníky: ROK MILOSTI, ROK SMLOUVY, ROK BOŽÍ SVRCHOVANOSTI a ROK UČEDNICTVÍ. Každý ročník lze použít sám o sobě jako uzavřený cyklus a je možné začít kterýmkoliv z nich.

V každém ročníku je část věnována Starému a část Novému zákonu. Vždy jsou vyhrazeny dva měsíce na hlavní křesťanské svátky – Vánoce a Velikonoce. Vybrané příběhy, které jsou použity pro výuku, nejsou řazeny chronologicky. Doporučuji proto používat časovou osu a dětem jednotlivé události pomoci zařadit.

Plán je rozdělen na témata do jednotlivých měsíců. Celý rok je pak **hlavním tématem VÍRA**, a k tomuto tématu by se také mělo vše, co budete s dětmi v NŠ probírat a dělat, vztahovat.

Každý měsíc má daný **cíl**: co by děti měly prožít, čemu mají porozumět a k čemu se mají rozhodnout. Doporučuji vám, abyste si tento cíl vždy před vyučováním připomněli. Je dobré se také modlit za to, aby Bůh právě v těchto daných oblastech s dětmi jednal.

Dále je na každý měsíc vybraný ústřední **biblický verš**. Na konci měsíce by ho děti měly bezpečně znát, a to včetně odkazu. Verše také různými formami průběžně opakujte. Vždy, když se s dětmi učíte nový verš, vysvětlíte jim jeho význam. Ke každému verši jsem připojila jeho krátký výklad.

Protože je důležité, aby děti měly alespoň nějakou představu o **církevní historii**, zařadila jsem do učebního plánu také různé postavy z církevních dějin tak, aby korespondovaly s tématem dané lekce či daného měsíce. Neřídila jsem se při tom chronologií a souvislostmi církevních dějin, neboť by to vyžadovalo mnohem více času, než kolik ho máte běžně v neděli k dispozici. Ke každé postavě, která je do plánu zahrnuta, jsou uvedeny zdroje, kde lze získat o jejich životě informace. U těch, kde zdroje nejsou v češtině tak snadno dostupné, je jejich životopis shrnut ve zvláštní příloze.

Záleží na vás, zda o každé postavě řeknete vždy něco málo každou neděli, nebo jestli si její životní příběh rozdělíte do více částí. Příběh můžete zpracovat různým způsobem – můžete ho vyprávět, předčítat či ho přehrát jako scénku. Podstatné je, aby byly děti povzbuzeny tím, že Bůh s lidmi jednal a mluvil k nim v každé době, a aby získaly povědomí o tom, že jsme se tu jako křesťané neocitli zčista jasna, ale že naše víra má kořeny.

Pod nadpisem **Opakování** najdete připomenutí minulé lekce. Je důležité uvést děti do kontextu, aby nevnímaly lekce jen jako oddělené příběhy, ale aby vnímaly souvislosti a návaznost děje a vyučování. Doporučuji také přinést si pomůcky (obrázky, předměty apod.), které jste vy nebo někdo z ostatních služebníků používali při minulé lekci, a znovu je krátce ukázat, aby si děti lépe souvislost lépe vybavily.

V oddíle **Vyučování** najdete stručné shrnutí příběhu a aplikaci pro danou lekci. To by pro vás mělo být orientačním vodítkem ve smyslu toho, co je podstatné a co je důležité zdůraznit, rozhodně ale nemůže nahradit vaše osobní studium daného biblického oddílu. Doporučuji vám přečíst si daný oddíl alespoň dvakrát a ujasnit si předem, co a jak dětem předáte.

V oddílku **Evangelium** najdete doporučení, jak na dané téma navázat evangeliem. Záleží na vaší konkrétní situaci (počet neobrácených dětí ve skupině, zda je nějaké dítě na návštěvě apod.), jak podrobně

evangelium vysvětlíte. I v případě, že máte ve skupině všechny děti obrácené, doporučuji návaznost na evangelium zmínit. Děti se tak lépe učí vztahovat Písmo ke Kristu a objevovat souvislosti.

V učebním plánu najdete také **Diskusní otázky**, které si dle potřeby upravte, případně vyberte ty, které vám pro danou skupinu dětí připadají nejvhodnější či nejaktuálnější. Mohou vás také inspirovat k vytvoření modelových situací, které dáte dětem vyřešit, k aplikacím apod. Najdete tu i **Nápady**, které můžete do lekcí zařadit dle potřeby: hry, výtvarné činnosti, zážitkové aktivity a podobně. Doporučuji vám opatřit si knihu Hry trochu jinak (vyd. Samuel), v řadě lekcí jsou jednotlivé hry z této knihy doporučeny.

Přeji vám, aby při práci s tímto plánem rostla vaše víra a abyste při službě dětem prožívali radost.

Ráchel Bícová

ZÁŘÍ

Mojžíš: Víra, která osvobozuje

CÍL MĚSÍCE

- aby děti prožily, že i je Bůh povolává k tomu, aby vyváděly druhé z otroctví
- aby děti porozuměly, že Bůh povolává nedokonalé lidi a dává jim schopnosti, které potřebují
- aby se děti rozhodly důvěřovat Bohu, i když vidí svou nedostatečnost

VERŠ MĚSÍCE

Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.

(Židům 11,1 / ČEP)

To, co vidíme, k tomu nepotřebujeme věřit, že to tak je. Boha nevidíme, a přesto si Jím můžeme být jisti. Na Boha se můžeme spolehnout. V Božím slově vidíme, že je věrný a že ty, kdo v Něho věří, nezklame.

POZNÁMKY K EXODU

Mojžíšovo jméno pravděpodobně znamená „z vody vytažený“. Mojžíš je ústřední postavou knihy Exodus a tradičně je považován za jejího autora. Kniha Exodus dějem navazuje na knihu Genesis. Původní rodina čítající asi 70 lidí se rozrostla na velký národ. Po 430 let žili Židé v Egyptě, většinu tohoto času jako otroci. Exodus zaznamenává Mojžíšův osobní vývoj, vysvobození Izraelitů z otroctví, cestu z Egypta k hoře Sinaj, kde dostávají Boží zákon, a postavení stánku setkávání. (Desateru a stánku se budeme s dětmi věnovat v jiném školním roce.) Osvobození Izraelitů z Egypta nebylo okamžité, byl to proces. Rány, které musel Bůh seslat na Egypt, byly demonstrací Hospodinovy svrchovanosti nad egyptskými bohy a zároveň vedly k vysvobození Izraelitů z otroctví. Bůh stále vysvobozuje ty, kdo jsou v otroctví. Toto osvobození nemusí být okamžité, ale Bůh je dává každému, kdo v Něho věří, na Něho očekává a také se na osvobození připravuje. Osvobození přichází skrze poslušnost Božímu Slovu a skrze to, že vyjdeme, když nám řekne, že máme vyjít. Bůh žehná vysvobozením těm, kteří s Ním zůstávají ve smlouvě.

Mojžíš je jedním z předobrazů Krista jako ten, kdo vysvobozuje; Áron je předobrazem Krista jako Nejvyššího kněze; Hod beránka (Pesah) je předobrazem Ježíše jako Beránka Božího; mana je symbolem Ježíše jako Chleba života.

Doporučuji také přečíst si heslo „Mojžíš“ z Nového biblického slovníku (vyd. Návrat domů, Praha 1996).

HISTORIE CÍRKVE

K tomuto měsíci využijte jeden z následujících příběhů:

Harriet Tubmanová – její příběh najdete v knize Hrdinové víry I., vyd. Samuel

Corrie Ten Boom – můžete použít materiál s obrázky od Dětské misie

Obě tyto ženy jsou dobrými příklady toho, jak si může Bůh použít obyčejné lidi k záchraně lidských životů. Podobně jako Mojžíšova matka a Miriam, kvůli záchraně životů porušily „pravidla“. Doporučuji vám vyprávět jejich příběh na pokračování po celý měsíc.

1. lekce

Mojžíš zachráněn vírou své maminky

VERŠ TÝDNE

stejný jako Verš měsíce

BIBLICKÝ TEXT

Mojžíš v košíku – Exodus 1–2,10; Žd 11,23

VYUČOVÁNÍ

Mojžíš měl zemřít hned jako miminko. Nepřítel (satan) věděl, že je pro něj Mojžíš nebezpečný. Schovávat miminko bylo velmi nebezpečné, ale Mojžíšova maminka se rozhodla své dítě zachránit. Bála se více Boha než lidí. Spolu s Miriam pak vymyslela plán, jak Mojžíše zachránit. Věřila, že Bůh nechce, aby její děťátko zahynulo. Miriam byla poslušná a udělala všechno přesně tak, jak jí maminka řekla. Díky tomu byl Mojžíš zachráněn. Jeho maminka se pak o něj mohla ještě několik let starat a mohla mu tak předávat svou víru v Hospodina. Bůh měl pro Mojžíše svůj plán a postaral se o to, aby se naplnil.

Při vyprávění příběhu a při aplikaci se soustřeďte na aspekt víry – víra znamená, že někdy riskujeme a někdy musíme dokonce porušit pravidla, která odporují Božímu slovu. Tím můžeme mnohé kolem sebe zachránit.

EVANGELIUM

V dnešní době není populární věřit v Boha. Můžeme ale ostatním pomoci, aby byli zachráněni od smrti – tím, že je přivedeme k Pánu Ježíši. *Stručně připomeňte evangelium.*

DISKUSNÍ OTÁZKY

Proč se Mojžíše maminka rozhodla zachránit? (*Měla ho ráda; bála se Boha víc, než lidí.*) Co k tomu potřebovala? (*Víru, odvahu, spolupráci nejbližších – Mojžíšův tatínek, Miriam.*)

VÝZVA

Modlete se s dětmi za někoho, koho mají rády a kdo nezná Boha, aby poznal, že jen v Pánu Ježíši je záchrana.

NÁPADY

- Vymyslete modelové situace, ve kterých mohou být děti v pokušení udělat to, co po nich chtějí druzí, místo toho, aby jednaly podle Božího Slova. Nechte je pak situace zahrát a společně hledejte řešení. Jinou variantou je nechat děti, aby si i samotné situace vymyslely samy.
- Výroba miminka v košíku: Budete potřebovat skořápky od vlašských ořechů, které budou představovat košík, malé světlé dřevěné korálky, na které tenkým fixem nakreslíte obličej, a kousek látky nebo krajky na polštářek a peřinku. Lepte Herkulesem.
- Použijte košík (buď skutečný, nebo nakreslený) jako symbol Boží záchrany. Dovnitř vložte cedulky se jmény (nebo nalepte na papírový košík) lidí, za které se s dětmi chcete modlit. Papírový košík je možné připevnit na nástěnku a pak sledovat, jak Bůh vyslýchá modlitby.